

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XCIII. De communi quadam ratione, qua à Spirituum molestia tam
probi, quàm improbi liberantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

& minaciter interdictum, ne ante eius veniret presentiam: quia nihil ei pro-
 desset & ipse recedente Abbate, qui fuerat amator, crudelissimus eius fieret
 persecutor. Audiens hac Vir Dei, blandis verbis consolatur mulierem, & de
 calo promitti. auxilium: praecepitq; ut die altera (tam enim nox instabat),
 confidens in Domino reuertatur: Reversa mane, cum viro Domini blasphemias
 & minas, quas eadem nocte ab incubo suo audierat, retulisset. Ne cures,
 inquit vir Dei, minas eius: sed tolle baculum hunc nostrum, & pone in lecto
 tuo: & si quid potest, agat. Egit mulier: quod iussum fuerat, & recubans
 in lectu suo signo Crucis munita, iuxta se baculum ponit. Adest ille conti-
 nud: sed nec ad consuetum opus, nec ad cubile ipsum praesumpsit accedere:
 tamen minatur acerrime, quod discedente viro Dei, ipse in eius supplicia re-
 uerteretur. Instabat dies Dominica, & voluit vir Dei per edictum Episcopi
 pupulum in Ecclesiam accersiri. Cumq; ipsa die populus maximus ad Ec-
 clesiam conuenisset: inter Missarum solennia, comitantibus Episcopis Gansfredo
 Carnotensi, & Britio Nannetensi, ipse ad ambonem conscendit, & ut omnes,
 qui in Ecclesia erant, candelas accensas in manibus teneant, locutus edi-
 cit. Quod & ipse cum Episcopis & Clericis faciens, inauditos Diaboli ausus
 publice apperuit: & fornicatorem Spiritum, qui in tam horrenda inquina-
 menta, etiam contra naturam suam, exarserat, cum omnium fidelium, qui
 aderant, subscriptione anathematizatur, & auctoritate Christi, tam ad illam;
 quam ad omnes mulieres deinceps interdicit accessum. Exinctis itaque sa-
 cramentalibus illis luminibus, extincta est deinceps tota virtus Diaboli: &
 mulieri post confessionem communicati, nunquam postea apparuit inimicus,
 sed irregressibiliter eliminatus aufugit. Haec ex vita D. Bernardi.

Magna haec virtus Exorcismi: sed cuius ex sanctitate viri Dei
 vires non parum auctae fuerunt. quo nos utimur, etiam magna vir-
 tus, sed non tanta, semper, quanta illius: quod in sanctitate, Exorci-
 stae nostri multum S. Bernardo cedant: quod fit, ut noster optatum
 effectum non semper consequatur. quod dum fit, persecutio Spi-
 rituum patienter sustinenda: & ferendum, quod emendari non
 potest. & ex necessitate facienda virtus.

CAP. LXXXI.

*Communis quaedam ratio, qua a persequentium dam-
 natorum Spirituum molestia, tam probi, quam
 improbi liberantur.*

Reter bipartitam iam, duobus praecedentibus capitibus,
 explicatam rationem, qua improbitatem Spirituum de-
 clinant tam mali, qui in peccati vindictam. Illam susti-
 nent; quam pij, qui ob virtutis exercitium, alia quaedam

datur, quæ utrisque ex æquo feruit. cuius licet vires tantæ non sint, quantæ priorum; hic tamen quid possit, explicandum est.

Tribus videtur illa modis constare. Vnus à loco petitur. alter ab hominum societate; tertius à lumine. Certa quædam sunt loca (templa puto) quibus si, qui persequentes sustinent Spiritus, inueniantur, ut plurimum sunt tuti: Sunt ut plurimum tuti, si soli non agant, sed societate gaudeant aliorum. Denique si tenebras fugiant, & in luce versentur.

Quod dicimus, eorum confessione didicimus, qui molestatis Spiritus sunt passi. Hi requiem se in locis Deo consecratis; in hominum societate; & clara luce habuisse, non semel professi sunt. Sed nec horum nobis testimonio destitutis; rationes desunt atque argumenta.

Declinant hi Spiritus templa, quia morum & omnis pietatis sunt scholæ, quia Imaginibus; atq; Reliquiis instructa sunt: quia Christi venerabile corpus, sub speciebus panis continent: denique quia per consecrationem ab Episcopo factam omnis ipsis aditus ad illa est præclusus.

Et multitudinem declinant. ferè tentant & molesti sunt solitariis. plurima pro hac re sunt exempla. Clarissima verò duo; Eux, primæ omnium parentis: atque Christi saluatoris: quorum hunc in deserto, illa in paradiso aggressi. Vtrumque cum solus ageret.

Fugiunt quoque lucem. quid mirum? principes sunt tenebrarum à Deo, qui lucem inhabitat inaccessibilem, longè recesserunt. g. utent operibus tenebrarum ad exteriores inferni tenebras destinati.

Veruntamen, ut diximus, non tantæ vires harum machinarum, quantæ illarum, quarum superius mentionem fecimus. duobus modis hæ ab illis differre videntur. primò, quod ad tempus tantum libertatem à molestia tribuant. deinde, quod non ita, ut prioris illæ sint certæ.

In prioribus hoc propositum; ut Spiritibus accessus prohibitus sit, atque ab omni molestia liberi sint viuentes. In his neque hoc est propositum; neq; si propositum esset; aut sperare, aut expectare possunt viuentes.

Fallunt quoque posteriores hi modi. Sunt Spiritus quidam, qui etiam in luce meridiana sunt molesti. Sunt qui nec quantumvis magnam hominum verentur multitudinem. Sunt qui templis vix absinent. Exempla omnium aliàs dedimus.

Finis Tertia partis de Infestis Locis.

84-3.

DISPV-